

РЕШЕНИЕ

№ 6331

гр. София, 18.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **3245** по описа за **2013** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на юрк. Е. П., като пълномощник на МИТНИЦА СТОЛИЧНА, представлявана от началника, срещу РЕШЕНИЕ от 11.12.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 4^{-ти} с-в, по адм. наказателно дело №20577/2012г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, В ЧАСТТА с която е отменена наложената с Наказателно постановление (НП) №918/02.12.2010г. имуществена санкция. Поддържа, че в оспорваната част решението е постановено в нарушение на материалния закон. Счита, че първостепенният съд неправилно е тълкувал и приложил разпоредбата на чл.123, ал.2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и неоснователно е приел, че е налице малозначителност на деянието по смисъла на чл.28 ЗАНН. Прави искане за отмяна на съдебното решение от 11.12.2012г. и по същество на спора да бъде потвърдено Наказателно постановление №918/02.12.2010г., издадено от началника на митница Столична.

Ответникът [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Н. поддържа, че обжалваното съдебно решение е валидно,

допустимо и правилно и моли съда да го потвърди.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Павлов от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 11.12.2012г. по н.а.х. дело №20577/2012г. СРС, 4^{-ти} състав е ОТМЕНИЛ НП №918/02.12.2010г., В ЧАСТТА с която на основание чл.123, ал.2 ЗАДС на [фирма] е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 2 000 (две хиляди) лева и е ПОТВЪРДИЛ НП, В ЧАСТТА с която от ответника по касация са отнети в полза на държавата 6 бр. бутилки алкохол с бандероли с изтекъл срок на валидност, на основание чл.124, ал.1 ЗАДС.

За да постанови решението си, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е обосновал правен извод, че по отношение на наложената санкция са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН, тъй като макар деянието на търговеца формално да осъществява състава на административното нарушение, то неговата обществена опасност е явно незначителна.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, 4^{-ти} състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на чл.28 ЗАНН.

Районният съдия е обосновал приложението на чл.28 ЗАНН по вътрешно убеждение по смисъла на чл.14, ал.1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) и въз основа на доказателства по делото. Разпоредбата на чл.28 ЗАНН дава възможност на административно наказващия орган (АНО) да освободи нарушителя от административно наказателна отговорност когато прецени, че случаят е маловажен. С оглед препращащата норма на чл.11 ЗАНН обаче разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), включително и относно обстоятелствата, изключващи отговорността, са приложими в административно наказателния процес. Такова обстоятелство, изключващо отговорността, е предвидено в чл.9, ал.2 НК - деянието формално осъществява признаците на предвиденото в закона административно нарушение, но поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Общественоопасно е деянието, което застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в РБългария или други интереси, защитени от правото.

В конкретния случай между страните не е имало спор за фактите, а и на основание чл.220 АПК касационната инстанция приема, че ответникът е държал в търговския обект - ресторант в хотел „Б.”, находящ се в [населено място], [улица], акцизни стоки - 6 бр. бутилки алкохол, подробно описани в Акта за установяване на

административно нарушение (АУАН) №753/29.09.2010г. и в НП, облепени с бандероли с изтекъл срок на валидност. Установеното нарушение по чл.123, ал.2 ЗАДС е формално, като за установяване на факта на нарушението е достатъчно да се констатира само, че в държанието на търговеца са били акцизни стоки, облепени с бандероли с изтекъл срок на валидност. Определеният за нуждите на административно-наказателното производство акциз за тези стоки е в размер на 19.36 лева.

Като съобрази установените от първостепенния съд факти и събраните по делото доказателства, настоящата касационна инстанция намира приложението на разпоредбата на чл.9, ал.2 НК за правилно и обосновано. В конкретния случай съставът на нарушението формално е осъществен, но деянието не е обществено опасно по смисъла на чл.10 НК вр. чл.11 ЗАНН. Именно в тази връзка районният съдия е обсъдил, дали деянието уврежда установения правов ред или конкретни права, защитени от правото (в случая държавния бюджет). Като е намерил основание за приложението на чл.28 ЗАНН първостепенният съд не е допуснал нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

Преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл.28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол (ТР № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС), а районният съд е инстанция по същество на спора (чл.63, ал.1 ЗАНН). Въпросът за приложението на чл.9, ал.2 НК и чл.28 ЗАНН е въпрос за правилното приложение на материално правния закон по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК и подлежи на контрол от касационната инстанция. По вече изложените съображения настоящата касационна инстанция намира, че районният съдия не е допуснал нарушение на закона при постановяване на обжалваното съдебно решение.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че съдебното решение от 11.12.2012г., в обжалваната му част, е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице основания за касиране на съдебния акт по смисъла на чл.209, т.1 и т.2 във вр.чл.218, ал.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 11.12.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 4^{-ти} с-в, по адм. наказателно дело №20577/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

